This is for the body

הא לגופא –

OVERVIEW

The ברייתא מוספות that if a Jew borrowed money from a נכרי and put up his slave as collateral, the slave goes free. The אמרא found a contradictory שהייתא which states that if a ברייתא put up his field as collateral for a loan he took from a Jew, that field is from מעשר from מעשר answered that both cases are where the loan was not yet due, and the reason for the difference is because one is for the גוף and the other is for the פירות as how to explain this answer.

- פירש בקונטרס³ גבי עבד קבע לו זמן שאם לא יפדהו יהא גופו חלוט לעובד כוכבים פירש בקונטרס³ גבי עבד קבע לו זמן שאם לא יפדהו יהא גופו חלוט לעובד כוכבים explained that regarding the עבד, the case was that the ישראל set a time limit that if the ישראל will not redeem the עבד (meaning pay up the loan) by this date, the body of the slave will belong completely to the יכרי, moreover -

רמעכשיו משתעבד בו וכיון דמזלזל בתקנתא דרבנן⁴ קנסוה אף על גב דלא מטא זימניה - ומעכשיו משתעבד בו וכיון דמזלזל בתקנתא דרבנן⁴ קנסוה אף על גב דלא מטא זימניה - And starting from now (when he is receiving the loan) the נכרי נכרי begins working for the נכרי immediately even before the due date of the loan), so since he was denigrating the enactment of the רבנן, they fined him that the עבר goes free now, even though the due date has not arrived yet -

וגבי שדה איירי דקבע ליה זמן לפירי -

However by a field we are discussing a case where the ישראל set a time limit for the loan regarding the fruits of the field only, meaning -

שאם לא יפדהו עד הזמן יאכל הפירות משם ואילך עד שיפרע -

That if the נכרי will not redeem (pay) the loan by the designated time the ישראל will eat the fruits from the designated time onwards until the loan will be paid -

- הלכך אפילו מטא זימניה אין לו אלא פירות

Therefore since even if the due date arrived the ישראל merely has only the פירות, so therefore before the due date it is obvious that this field still belongs to the נכרי and is therefore פטור פטור.

¹ It is considered as if he sold the עבד to the נכרי, since if he does not pay him, the עבד will keep the עבד for the loan.

² It is still considered the field of the נכרי and it is not considered as if the field was sold to the ישראל, even though it was put up as collateral, and may eventually wind up as the field of the ישראל.

 $^{^3}$ בד"ה הא.

⁴ The מחויב במצות האוי is that a מחויב במצות should not sell his slave to a נכרי (since an בבד is תקנת הממים and he will not be able to fulfill them by the מזלזל was מזלזל by offering his slave as collateral so it is possible that the נכרי will own him (the same as selling) and additionally he is allowing the נכרי to enslave him even before the loan is due.

In summation; The terms of the collateral by the עבד is that he starts to work immediately for the נכרי and if the loan is not paid by the due date the עבד belongs to the נכרי (therefore even before the due date the חכמים fined him that the עבד goes free as if he sold him). By the field the deal was that if the נכרי does not pay by the due date, the ישראל may eat the פירות שבירות belongs to the ישראל the field is מעשר may eat the לא מטי זימני זימני start the field is מעשר may eat the מעשר from מעשר הישראל.

מוספות asks on פרש"י:

- זימניה אין לו פירות מה שייך לומר פטור מן המעשר has no ותימה כיון דעד דלא מטא זימניה אין לו פירות has no פירות, what does it even mean to say that it is exempt from מעשר?!

An additional question on פרש"י:

רעוד דהוה ליה למימר אידי ואידי בין מטא זמניה בין לא מטא זמניה - מועד דהוה ליה למימר אידי ואידי בין מטא זמניה בין לא מטא זמניה אחר אחר אחר אחר אחר מועד apply whether the due date arrived or not -

ימדנקט לא מטא זמניה משמע דלא מתוקמא ההיא דמעשר אלא בלא מטא זמניה - ומדנקט לא מטא זמניה אלא מתוקמא ההיא דמעשר However since the ברייתא mentioned לא מטא זמניה, this indicates that the ברייתא of מששר cannot be established only by לא מטא זמניה; not like '"רש"י.

חוספות offers his explanation:

ונראה לפרש הא לגופא הא לפירא כמו הא גופא והא פירא 7 - And it appears to תוספות that the explanation of הא לגופא הא לגופא הא לגופא הא לגופא הא בירא הא גופא הא בירא - הא גופא והא פירא -

רגבי עבד אף על גב דלא מטא זמניה הגוף בבית העובד כוכבים 8 ומפקיעו מן המצות - דגבי עבד אף על גב דלא מטא זמניה הגוף בבית העובד פיד אף עבד אוד הפיד אוד אין, nevertheless his עבד is in the house of the נכרי and it prevents him from observing the מצות (this is the meaning of הא גופא – his body is by the נכרי)

ומשום הכי יוצא לחירות? -

And therefore he goes out free -

_

⁵ Before the due date the פירות belong to the ישראל, so what does it mean that it is מעשר from מעשר, so whostously the פירות is not giving משראל and the ישראל does not have the פירות!

⁶ If the עבד is freed even before מטא (where he is merely working for the נכרי), he is certainly freed when מטא (ceven if the deal was that he did not work for the נכרי before) since by מטא זמניה owns the נכרי owns the נכרי owns the מטא זמניה the field he will be מטא זמניה even if מטא זמניה does not own the field; he only owns the פירות.

⁸ תוספות agrees with עבד that the עבד begins work right away.

⁹ He is violating the intent of the תקנת חכמים not to sell an נכרי to a נכרי because he is מפקיע מן המצות, here too he is (temporarily) being עבד מן המצות the מפקיע. See 'Thinking it over'.

: אבל בשדה 10 אין לו לישראל אלא פירות 11 והשדה ברשות העובד כוכבים ופטור: However by a field the ישראל only has the פירות, but the field is in the possession of the מעשר, therefore he is מעשר.

SUMMARY

According to לגופא לגופא means that the עבד can eventually wind up by the נכרי completely and in the meantime he works for him, while נכרי means that eventually the ישראל will only have פירות, but currently he receives nothing. תוספות is by the עבד of the זוף now but the פירות of the עבד is by the נכרי, while the עבד is still by the נכרי.

THINKING IT OVER

According to תוספות is the reason the עבד goes free now (before מטי זמניה), because he is working for the נכרי now, 12 or because eventually the יכרי may own him completely, or a combination of the two? 13

¹¹ However when it is מחויב the field is transferred to the ישראל (to service the debt); in that case he is מחויב לא מטא זמניה (to service the debt), in that case he is במעשר במעשר.

¹² See footnote # 9.

¹³ See נחלת משה.